

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **L. P.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 10. 2016, čj. KUZL/3301/2016, sp. zn. KUSP/33014/2016/DOP/Pe, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24. 5. 2018, čj. 62 A 235/2016-48,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Uherské Hradiště rozhodnutím ze dne 18. 4. 2016, čj. MUUH-DSA/13695/2016/ČubO, shledal žalobce odpovědným za správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), neboť „jako provozovatel osobního motorového vozidla zn. *Seat Leon RZ X* v rozporu s ust. § 10 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnost řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť dne 26.07.2015 v 06:29 hod. v obci Uherské Hradiště, na místní komunikaci ul. Mánesova u domu č.p. 720, neustanovený řidič jím provozovaného vozidla stál s vozidlem tak, že nerespektoval dopravní značku B29 Zákaz stání

a současně při stání s tímto vozidlem neponechal pro každý směr jízdy volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m. Tím porušil ust. § 4 písm. c) a ust. § 25 odst. 3 zákona o silničním provozu. Toto porušení povinností řidiče a pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Porušení pravidel nemělo za následek dopravní nehodu.“, uložil mu pokutu ve výši 2 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení. Odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaný shora specifikovaným rozhodnutím zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

[2] Krajský soud žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl. Opakovat důvody, pro něž krajský soud shledal žalobní argumentaci za lichou, netřeba, neboť odůvodnění rozsudku je Nejvyššímu správnímu soudu a nepochybně i žalobci známo; postačí proto na rozsudek krajského soudu odkázat.

II. Argumenty kasační stížnosti

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost. Ani opakování kasačních námitek není nezbytné. Nejvyšší správní soud nepovažuje za přínosné znovu uvádět, co stěžovatel ku své obraně použil; jím uplatněné kasační námitky vypořádává v další části tohoto rozsudku. Nyní dostačuje stručně připomenout klíčové stěžovatelem uplatněné výhrady.

[4] Stěžovatel brojil proti odůvodnění uložené pokuty a proti souběhu porušení § 25 odst. 3 silničního zákona a nerespektování dopravní značky B 29.

[5] Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[6] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil, neboť má za to, že odůvodnění krajského soudu je dostatečné.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[7] Nejvyšší správní soud nenalezl žádné formální vady či překážky projednatelnosti kasační stížnosti, a proto přezkoumal jí napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu a v rámci kasační stížností uplatněných důvodů, zkoumaje přitom, zda napadené rozhodnutí či jemu předcházející řízení netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.].

[8] Ke kasační námitce, podle které došlo k porušení zákazu dvojího přičítání, protože správní orgán kladl stěžovateli k tíži to, že „došlo k situaci, kdy provozovatel svým přístupem umožnil, aby se řidič jeho vozidla dopustil přestupku“, Nejvyšší správní soud odkazuje na vyčerpávající vypořádání totožné žalobní námitky v odst. 18. naříkaného rozsudku. Krajský soud uznal, že úvaha správního orgánu byla zjednodušující a chybná; správní orgán však zohlednil také polehčující okolnosti a pokutu uložil přesně uprostřed zákonného rozmezí; krajský soud proto nehodnotil pochybení správního orgánu v úvaze o výši pokuty jako natolik podstatné, aby způsobilo nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí. Z podkladů rozhodnutí, ani z tvrzení stěžovatele totiž neplynula žádná

pokračování

zvláštní okolnost, která by oprávněně mohla jakýmkoli směrem vychylovat výši pokuty od středu rozmezí. Nejvyšší správní soud se s odůvodněním krajského soudu plně ztotožňuje; citovanou formulaci též považuje za chybnou a zjevně nesprávně zasazenou do závěrečné části správního rozhodnutí týkající se výše ukládané pokuty.

[9] Tato zjevná nesprávnost prvostupňového správního rozhodnutí (nekorigovaná v následném rozhodnutí žalovaného) není však způsobilá založit dostatečný důvod pro kasační zásah Nejvyššího správního soudu, a to i když lze samozřejmě přisvědčit názoru stěžovatele, že situace, kdy provozovatel vozidla svým přístupem umožnil, aby se řidič jeho vozidla dopustil přestupku, je (byla) v posuzované věci součástí zákonné skutkové podstaty správního deliktu. Jak je již shora uvedeno, při úvaze o výši pokuty přihlédl správní orgán prvního stupně k řadě aspektů a přihlédl jak k okolnostem přitěžujícím, tak k okolnostem polehčujícím. Za správní delikt spáchaný stěžovatelem lze podle zákona uložit pokutu ve výši od 1 500 Kč do 2 500 Kč. Správní orgán přitom pokutu uložil uprostřed uvedeného zákonného rozmezí.

[10] Je zřetelné, že uvedená neobratnost ve formulaci důvodů přezkoumávaného správního rozhodnutí neměla za následek jeho nezákonnost napravitelnou toliko jeho zrušením. Bylo by až absurdní pro tuto vadu odůvodnění kasačním soudním zásahem vstupovat do již dávno pravomocně ukončeného správního řízení jen proto, aby výše stěžovateli uložené pokuty (ostatně bagatelní) byla jinak (lépe a přesněji) odůvodněna. Postačuje zde konstatovat, že při úvaze o výši pokuty přihlédl správní orgán prvního stupně a posléze i žalovaný a také krajský soud ke všem pro posuzování výše uložené sankce významným okolnostem; znovu je nyní opakovat považuje Nejvyšší správní soud za nadbytečné.

[11] Co se týče rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2017, čj. 4 As 199/2017-30, na který stěžovatel odkázal v kasační stížnosti, uvádí Nejvyšší správní soud, že tehdy byla předmětem soudního přezkumu jiná skutková situace. Správní orgán tehdy považoval za přitěžující okolnost to, že provozovatel vozidla označil jako řidiče osobu, o které věděl, že již nežije. Volba procesní taktiky přitom představuje právo obviněného, nikoliv přitěžující okolnost. Naproti tomu v nyní souzeném případě nebylo stěžovateli přičítáno k tíži to, jakým způsobem se hájil.

[12] Rozšiřující námitku, podle které, je-li stání upraveno svislými dopravními značkami, neplatí v daném místě obecná úprava stání, stěžovatel uplatnil až v kasační stížnosti; v řízení před krajským soudem nic takového nenamítal. Ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. *in fine* brání tomu, aby stěžovatel v kasační stížnosti uplatňoval jiné právní důvody, než které uplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáváno, ač tak učinit mohl; takové námitky jsou nepřipustné (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2004, čj. 1 Azs 34/2004-49, publ. pod č. 419/2004 Sb. NSS). Tato kasační námitka je proto nepřipustná.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Pro uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je nedůvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s.

[14] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. prosince 2019

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu